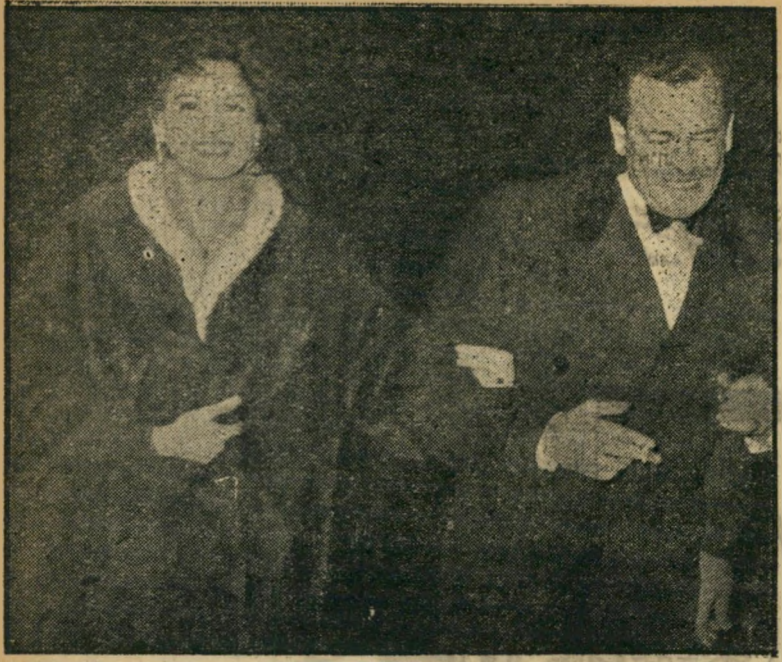

מלכות לשונית

עיסוק מיוחד לשעות שלאחר המשבר ה' ממלתי מצא הרב מרדכי נורקי. הוא הגיש בקשה לרב הראשי הרב אייזיק הלוי הרצוג, שיאפשר לו לסגל בהבאתם של גדולי ישראל, הקבורים בבית הקברות היהודי העתיק בוילנה, לישראל. הרב נורקי נימק את בקשתו בכך, שלפי ידיעה שבדיו עומדים להפוך את בית הקברות לפארק. נורקי גם הגיש רשימה של גדולי ישראל, אשר את עצמיותם יש בדעתו להעלות. בין השאר כלל ברשימה את הגאון מוילנה, את הגרי"צק ואת הרב שבתאי כהן. כאשר בדק הרב הרצוג את הרשימה, לא יכול היה שלא לפרוץ בצחוק. הרב שבתאי כהן מפורסם בכך שקברו הוא בעיר הלשיץ שבצ'כיה. ואילו הגר צדק לא היה אלא דמות אנדית שלא הובאה מעולם לקבורה... מלכות לשונית טמן ח"כ תנועת החירות מנחם בגין לראש הממשלה דוד בן-גוריון, בשעת נאומו בו הציג את הממשלה החדשה בפני הכנסת. כאשר אמר ביגין: "אינני מומחה לכלכלה, אינני מומחה לצבא, אינני מומחה לשום דבר מלבד צירי גות". שיטע אותו בגין בקריאה: "לציונות" ביגין אישר במקום: "כן, אדוני, לציונות" השיב לו בגין: "אתה הרי אמרת שאין שום ציונות"... אחד התחבובים של ראש צירי ית רמת-גן אברהם קריניצי הוא טיפול מיוחד בעץ המיקאן שבחצרו. מזה 10 שנים הוא מספל בעץ בשקדנות. באחד הימים חזר קריניצי לביתו, והפתע לראות כי אלמונים פגעו בעץ בצורה אכזרית, קטעו את פארותיו וחיללו בו. אחרי חקירה הוברר כי תיו אלה פועלי חברת החשמל, שפגעו בעץ בלי נסיונות רשות, בתאונה שהיא מרביע לחוטי החשמל חברת החשמל התנצלה בפני קריניצי ודי סועלים קיבלו ויטה... זה מול זה הת יצבו השבוע היועץ המשפטי לממשלה יש ראל חיים כהן ועורך-הדין חיים צדוק, מועמדה של מפא"י לכנסת השלישית ושר תפ"ש עורך-הדין מיכאל כספי. בחיכוך שהתעורר אחרי הצגתו של כהן בפני 400 עתונאים, הסביר היועץ המשפטי את עקר החוק החדש להוצאה לפועל. אחרי שצדוק ומרבית הנוכחים תקפו את החוק, סיכם כהן את החיכוך: "מילא, אצלכם המסדרים בחיכוך, אבל בכנסת אוכה בו". פסוק זה עורר את חמת כל הנוכחים.

כסא על היציע

בעת שנערך משחק הכדורגל בין נבחרת ישראל לקבוצת קופנהגן באיצטדיון רמת-גן, בשבוע שעבר, התגלה נחום פונדק, ה' עורך הדני של דבר-השבוע, כשדון מקצועי. נוסף לשדרן סול ישראל נחמיה כר אברהם הותקן מיקרופון מיוחד עבור פונדק, ששידר בו בדנית את מהלך המשחק עבור החיילים הונים בכוח האו"ם ברצועת עזה... בקשה מיוחדת היתה לערוכי עתון האנגלי הנפוץ דיילי אקספרס לצלם הישראלי דוד רובינברג. הם ביקשו ממנו לשלוח באמצעות הרדיו שלוש תמונות מ' מהלך המשחק בין נבחרת ישראל וולס כדורגל, בציוף הערה: "נא להעדיף תמונות של הגולים החלשים"... יופף מרימור

אווה בארטוק וחרון אבל היא יודעת מי האבא

סיס נסיעה עכורה לישראל בתשלומים.

אורח לארוחת ערב

סיפור מעטעט על שגריר ישראל בסגנה, אהרן אבר, אל, סיפרה השבוע הזמרת ריקה זראי, שתקליטה ארוך-הנגן הראשון יצא לאחרונה, כשמשיני צידיו שירים ופזמון נים מתוך 100 פופולרים בתיאטרון הקאמרי ומתוך מסחונטילאטור המוצג בתיאטרון זירח: לפני צאתו לגאנה פגש אהרן אבריאלי את ריקה בסעודת חתיאתו. אבריאלי, בי אדיבותו, הציג את עצמו כמכרזיה הנאמן של הזמרת היצע לקחת אותה ואת בעלה, המלחין יוחנן זראי, לביתם אחרי ה' הופעה. כשירדו מהמכונית שלה ריקה: "תסלח לי אדוני, מה שמר"ז" כשארביאל השיב לה, הסביר יוחנן לריקה: "הוא בטח משהו בסוכנות נדמה לי". רק אחרי שבועיים כשקראו השניים על מנויו של אבריאלי כי שגריר, הבינו כי הוא חודאי סבור כי לעגו לו בכונה תחילה... ידיעה סנסציונית על שחקנית הקולנוע חיה הררית התפרסמה באחד השבועונים. באותו עתון נאמר כי חיה נותחה באפה ניתוח פלסטי. חיה הררית עברה אמנם ניתוח באפה, אולם הגיר רם היה שונה מאשר נסיון לשיפור הצורה. בעת ביקורה בבית-קולנוע במילנו שבאיטליה, נפלה חיה בעת שניסתה להתישב על אחד הכסאות, פצעה את אפה. השחקנית עומדת לתבוע את בעל בית-הקולנוע לדין ולבקש פיצויים בסכום גדול... במסיבה שנערכה השבוע אחרי הצגת הבכורה של להקת פיקוד המרכז האיש חנוכו במקום הנכון, נוכחו בין השאר גם מחברי המערכונים והסומונים בתכנית. המסיבה נפסקה כדי לאפשר לחברי הלהקה להגיש מנות לאלה שהשתתפו ב' הכנת ההצגה ולהודות להם. אלה שלא קיבלו מנות זכו בתשלומים כפי שצדקה. הוא נפל כשהזכור שם אחד ושאר הקהל אויש. היה זה שמו של יגאל מוסינזון, שחיבר את מחברון החפל ביותר בתכנית. רק איש אחד מחא כף ליגאל, ספק ברצינות ספק בלעג - הסופר מושע שמיר... באותה מסיבת הוכיח הבמאי הצעיר דן קידר, שכימ את התכנית, התנהגות אירונית ה' הולמת חניך תיאטרון אולד היש בלונדון, שם למד קידר בשנתיים האחרונות: הוא נפל על צהאר אחד מחברי הלהקה שהגיש לו תשורה, ניסקו לקול תרועות הגו' כחים... זהותו של האורח המסתורי לא היתה מוסלת בספק: היה זה הרון מילר סורד האבן, 38. גרוש מושלש שנים רדיד-נפש של כוכבת הקולנוע ממיצא הונגרי אוח (נשרת אפיס חורי מיטון, שהוצג בתל-אביב בשם חתנים בשפט) בארטוק. תעלומת המסתורין היתה: מדוע שהה ה' רון בחברת אהה בת 28 במשך שני ימים רצופים בוילה של אמה, בפרכי בלונדון. נוסף לאהה המתינה שם לרון התניקה ה' מיסטריות של אהה, דיאנה, שנולדה לה בלונדון לפני חודשיים, בדיוק בתום שנה מאז התגרשה אהה מבעלה הרביעי. אהה סירבה לנקוב בשמו של האב, למרות שהוסיפה בכירור: "אני יודעת מי האב". כאשר יצא הרון מדיירתה של אהה, כשהוא הודף עת' גאים שעודדותו בעצות לחגוג בהקדם הניגת גשואים, רטן: "רומן גשואים ע' מה אתם מדברים אני הייתי רק אורח לארוחת ערב, זה הכל!"

כרת את אזנו וירה בעצמו בחיותו בן 37 קשה לשבח באותה מידה את הניסיון ל' החיות את האמן ואת רוח תקופתו. קירק דוגלאס משתגע ומשתולל עד גבול יכולת עצביו ועצבי הצופים, מצליח לגלם דמות ציורית ודרמטית מאוד כמטיף בכיירת כו' רם, כמאהב מאוכזב וכציר חסר מנוחה והצלחה. אלא שהצרה עם קירק היא אותה צרה המתגלה בכל הדמויות והטיפוסים ש' עיצב בסרטיו האחרונים - כל קשר ביניהן לבין דמויות אנושיות המתהלכות בעולמו של הקדוש ברוך הוא הינו מקרי בהחלט. אפילו אם היה ואן-גוך מטורף לחלוטין, היה יוצא מדעתו אם היה רואה את קירק דוגלאס.

אנתוני קוין, המגלם בסרט תפקיד-משני בדמות טול גוגן, ידידו של וינסנט, קיבל עבור משחקו בסרט זה את פרס האיסקר. עם כל הכבוד לגאונות משחקו של קוין, הרי במקרה זה נדמה כי זכה בפרס יותר מאשר בגלל יכולת משחקו, בגלל אי היכולת של חברו בתפקיד הראשי.

כוכבים

ידיים במקום חזייה

רצחו גיליון מעשה רצח, כואו מיד... חוקרי הסקסולאנד יארד שהוועקו לאחד מ' בתי המגורים במרכז לונדון, מצאו על רצפת החדר גופת נערה קצרת-קומה, שממונת וב' עלת שיער שטני. רופא המשטרה הודיע מיד: "אין מה לעשות. היא הולכה".

לא היתה זו הפעם הראשונה ששמה של סימון סילבה התנוסס בכותרות הראשיות. היה זה לפני שלוש שנים. סימון סילבה, ילידת קהר, בת לאב צרפתי ולאם אמרי קאית ממוצא איטלקי-תורכי, היתה עד אז זמרת מועדוני לילה ושחקנית במה-זעירה בלונדון. לגבי נערה שהגיעה ליל 26, לא היתה זו קריירה מזהירה. סימון החליטה להגיע אל עולם הקולנוע.

היא עשתה זאת בדרך בה נוקטות אלפי נערות מדי שנה בשה: הפעיה על חף ה' ריבירה הצרפתית, בשעת פסטיבאל הסרטים בקאן. אלא ששיטת הופעתה היתה בלתי רגילה במקצת.

תוצאת הדייטמה. סימון סילבה זכתה למירסום עולמי תוך שעות מספר. היה זה אחרי שהופיעה על חוף הים, בחברתו של השחקן נרדף-השעורריות רוברט מיצ'ם, ביק' שה ממנו להשאל לה את ידי כתחליף לחזיה. כל זה נערך לפני עשרות צלמים ועתונאים. שמה של הנערה הלא-כל-כך-צעירה והבלתי-ריועה, נודע לקראי העתונים בכל רחבי העולם (ביניהם גם לקוראי העולם 663).

אחרי פירסום כזה נראתה הדרך לעולם הסרטים פתוחה בפני הכוכבת החופשנית. בחברת במאי סרטים סטה לרצות-הברית, התכוננה להופיע בסטי הוליבור. אולם חר' קי ההגירה האמריקאיים נגעו ממנה עבודה. הנערה המאוכזבת, ששמה נשכח והלך, ש' בה ללונדון, קיבלה כמה תפקידים משניים בסרטים, חזרה שוב להיות זמרת בקאברטים. הניחושם על מותה הסעירו את לונדון. מה קרה? אכזבת אהבים? רצח מתוך קנאה? כולם ציפו לפיענוח מרתק של התעלומה. אולם הודעת הרוסא הממשלתי איכובה. סימון סילבה מתה משבץ הלב, כתוצאה מהפרזה בדיאטה מונעת-השמנה ובליעת גלר' לות הראהה, קבע דו"ח הסקסולנד יארד.

חדריך

- אלח חסרטים הסוציאלים בשבוע זה בפרי אהרן, אשר העולם הזה ממליץ לראותם:
- לא פשוט להתחתן (פאה, תל-אביב) - בטי דייויס וארנסט בורנגין מחתי גנים בת, בסרט גיאוריאליסטי נוסח פרי שיבסקי. מקסים בכנותו.
- כפחור התשיקות (תל-אביב, תל-אביב) - אוהה מרי סינגט בורחת מזרועות בעלה לזרועות אחיה, משום שהוא בורח אל הסמים המשכרים. דון מורי.
- צייר המכשפות (מקסיס, תל-אביב) - אידיאלוגיה של ארתור מילר בתוספת סממנים מיניים של ז'אן פול סארטר, בצילוי מים אמנותיים בשחור-לבן המטיפים לסוב' לנות. איב מונטאן, סיון סגורה, מילין דימאגו.
- האדם שידע יותר מדי (מאי, ס'פה) - אלפרד היציקוק מותח בשיטות תישות, אבל דוריס די שרה קה סרה סרה.

פסוקי השבוע

- ש' הפנים ישראל בריחודה, בשעת נאום בכנסת, בו קרא לחברי כנסת בתואר אנשים: "אינני חושב שהיניו ב'ראים פונע, אפילו לא בחברי כנסת."
- ח"ב אנגרת ישראל יעקב כן, בשעת נאום בכנסת, על הסופר משה שמיר: "הוא שולל את זכות קיומה של המדינה, אם היא לא תספק לו גשים נכריות עמן ירצה להתחתן."
- ח"כ יגאל אלון, כנאום על המשבר הממשלתי: "ממשלה קטנה אשר למען קיום הרוב שלה יש צורך באמבולנסים בפתח הכנסת, איננה הממשלה הרצויה לכנסת."
- העתונאי שלמה דרך: "הצרה עם מסיים היא שמה שהיא הגדידה אתמול כפגם באחדות העבודה, הוסך ביום מן הימים לגומת חן בפרצופה שלה."
- הסופר ברוך קרוא, על החלטת מערכת עתון אידישאי להקציב פרס על שם אחד העם ליצירת אידיש בישראל: "זה אילו הוכרז פרס על עבודת אלילים על שם אברהם אבינו."
- עורך-הדין מיכאל כספי, בערעור על משפטו של הדיר אליהו שלום: "זהוהרה של תל-אביב מעביר גשים על דעתו."
- שר האוצר דוי אשכנזי, בתשובה לקראות-ביניים של חברת-הכנסת אסתר וילנסקה: "אני מצטער שאין ביכולתי להטיל מיסים על קראות הביניים שלך."
- הרמטכ"ל רביאלוף מושח דייך, בהיעתרו להופיע בטלביזיה בעת הגיעו מבורמה ללונדון: "גמרתיו אמר להתרחק מכל פירסומת בכל צורה שהיא. אך רב-אלוף דורי הוא מורי ורבי. אם הוא מבקש ממני זאת, אינני יכול לסרב לו."
- היועץ המשפטי לממשלת ישראל, חיים כהן: "יש אורחים הסבורים בטעות כי התובע הכללי הוא כבר הטובע הקללי."